RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 104.795 van 18 maart 2002
in de zaak A. 106.882/X-10.415.

In zake : 1. Mathieu WILLEMS,
2. Monique DITTRICH,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M.-J. DEUSS,
kantoor houdende te 3740 BILZEN,
Rode Kruislaan 142 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. DEHAESE,
kantoor houdende te 3500 HASSELT,
Luikersteenweg 187.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Mathieu WILLEMS en Monique DITTRICH op 4 juli 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 mei 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij hun beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 28 januari 1999 niet wordt ingewilligd en hun de vergunning wordt geweigerd voor de regularisatie van een koeienstal met woning en twee voedersilo's en de aanleg van een waterpoel op een terrein gelegen aan de Wanhofstraat te Bilzen, kadastraal bekend Sectie D, nrs. l54a en 155a;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 13 september 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M.-J. DEUSS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat J. DECKMYN die, loco Advocaat L. DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Kwestieus perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Sint-Truiden - Tongeren gelegen in agrarisch gebied.

Het is niet gelegen binnen het beheersingsgebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling noch binnen dit van een door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg.

1.2. De gebouwen en bijhorigheden betreffen een koeienstal met geïncorporeerde woning, twee voedersilo's en een waterpoel door verzoekers opgericht in 1990 zonder vergunning ter herlocalisatie van hun landbouwbedrijf dat voorheen was gevestigd in de dorpskern van Bilzen-Grote Spouwen.

1.3. Een vroegere aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning te verkrijgen voor de regularisatie van de oprichting van een woning met koeienstal op kwestieus terrein wordt geweigerd bij ministerieel besluit van 20 december 1991.

1.4. Op 6 maart 1998 dienen verzoekers een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van een koeienstal met woning en twee voedersilo's en het plaatsen van een waterpoel.

Die aanvraag heeft betrekking op een constructie gelegen aan de Wanhofstraat te Bilzen; de stal en een geïncorporeerde woning zijn 50 m diep en 25 m breed; de silo's hebben een breedte van 18 m en een diepte van 25 m en zijn gelegen achter het woning- en stalcomplex; de waterpoel is 10 m bij 20 m groot.

1.5. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bilzen geeft op 27 april 1998 een gunstig advies.

1.6. De afdeling Land van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, geeft een ongunstig advies op 20 mei 1998.

1.7. Het advies van de gemachtigde ambtenaar van 10 augustus 1998 is eveneens ongunstig.

De weigering van de gemachtigde is gesteund op de aantasting van het landschap door de grootschalige vestiging. Hetzelfde geldt voor de silo's en de waterpoel die complementair zijn met het hoofdgebouw.

1.8. Op 24 augustus 1998 beslist het college tot de weigering van de vergunning omwille van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar.

1.9. Tegen die weigeringsbeslissing dienen verzoekers beroep in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg.

1.10. Op 28 januari 1999 verwerpt de bestendige deputatie dit beroep om de redenen aangegeven door de gemachtigde ambtenaar in zijn ongunstig advies.

1.11. Verzoekers tekenen op 19 februari 1999 beroep aan bij de bevoegde minister.

1.12. Op 4 november 1999 geeft de afdeling Land van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, een nieuw advies waarbij voorgesteld wordt het bedrijf tijdelijk te gedogen.

1.13. Op 16 december 1999 stelt het hoofdbestuur aan de minister voor om het beroep af te wijzen.

1.14. Op 31 oktober 2000 weigert de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur verzoekers het vergelijk bedoeld in artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening nadat de minister blijkbaar zijn intentie heeft te kennen gegeven geen vergunning te willen toestaan.

De weigering tot vergelijk is gesteund op het feit dat het landschap wordt aangetast.

1.15. Op 4 mei 2001 veroordeelt de correctionele rechtbank van Tongeren verzoekers tot een voorwaardelijke geldboete van 250 frank wegens bouwmisdrijf en beveelt de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen binnen de termijn van één jaar onder verbeurte van een dwangsom van 1000 frank per dag vertraging in de uitvoering van het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand binnen de genoemde termijn.

1.16. Op 30 mei 2001 beslist de minister tot de weigering van de vergunning.

Die weigering steunt op de omstandigheid dat een regularisatievergunning slechts kan worden afgeleverd na het opstellen van het certificaat bedoeld in artikel 158, § 2, van het decreet van 18 mei 1999 en aangezien er geen vergelijk mogelijk is, er ook geen certificaat is opgesteld.

Dit is het bestreden besluit.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoekers aanvoeren dat zonder schorsing van de tenuitvoerlegging zij het gevaar lopen dat zij binnen de door de correctionele rechtbank van Tongeren vastgelegde termijn verplicht zullen zijn de bestaande bedrijfsgebouwen te verlaten en de oorspronkelijke toestand te herstellen door sloping; dat zij tegen het voornoemde vonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren hoger beroep hebben aangetekend waarbij ze

stellen dat de strafrechter niet kan beslissen vooraleer de administratieve overheid een eindbeslissing heeft genomen; dat in geval van schorsing de mogelijkheid bestaat dat met terugwerkende kracht een bouwvergunning wordt verleend waarmee de strafrechter zal dienen rekening te houden; dat zonder schorsing het risico bestaat van een sloping en dat dit met zekerheid het einde van hun landbouwbedrijf betekent; dat het voor hen onmogelijk is op een andere plaats een landbouwbedrijf te starten en dat zij de nodige exploitatievergunning bezitten; dat zij ook kredieten hebben gekregen die zij nog afbetalen omdat men ervan uitgegaan is dat een rundvee- en melkveebedrijf onmogelijk kan bestaan zonder de oprichting van de nodige stallen en opslagplaatsen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar nota met opmerkingen antwoordt dat het gevaar van sloping het gevolg is van het vonnis van de correctionele rechtbank en niet van de weigering tot regularisatie; dat verzoekers ook zelf verantwoordelijk zijn voor het nadeel aangezien zij gebouwd hebben zonder voorafgaande vergunning; dat ook de mogelijkheid om een bouwvergunning met terugwerkende kracht te verlenen onjuist is; dat vermeende moeilijkheden om een nieuwe uitbating te vinden louter hypothetisch zijn; dat het argument dat verzoekers nog afbetalingen doen voor ontvangen kredieten onder te brengen is in een financieel nadeel en dat een financieel nadeel niet moeilijk te herstellen is;

2.3. Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoekers zijn overgegaan tot het bouwen van een koeienstal met twee voedersilo's en met de aanleg van een waterpoel zonder in het bezit te zijn van de door artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning; dat het nadeel van een sloping van die werken en het herstellen van de oorspronkelijke toestand niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat het integendeel, zoals de verwerende partij terecht opwerpt, moet worden toegeschreven aan het eigengereid handelen van verzoekers; dat dergelijk nadeel derhalve niet ernstig is; dat een in voorkomend geval latere regularisatie een strafrechtelijke veroordeling om zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning werken te hebben uitgevoerd of in stand gehouden niet in de weg staat; dat het aangevoerde financieel nadeel ook een gevolg is van de strafrechterlijke veroordeling en overigens in beginsel steeds herstelbaar is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 2002, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **L. HELLIN.**